

2. Adventná nedeľa B

*Pripravte cestu Pánovi,
vyrovajte mu chodníky;
každé stvorenie uvidí Božiu spásu. (Lk 3,4.6)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 40,1-5.9-11

Potešujte, potešujte môj ľud, – vraví váš Boh. Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte k nemu, že skončilo jeho otroctvo a je odčinená jeho vina, že dostal z ruky Pánovej dvojnásobok za každý svoj hriech.

Hlas volá: "Pripravte cestu Pánovi na púšti, vyrovajte chodník nášmu Bohu na pustatine! Každá dolina nech sa zdvihne a každý vrch i kopec zníži! Čo je kopcovité, nech je rovinou, a čo hrboľaté, nížinou. A zjaví sa Pánova sláva, uvidí ju každé stvorenie. Lebo tak prehovorili Pánove ústa.

Vystúp na vysoký vrch, ty, čo hlásaš radostnú zvesť Sionu! Zodvihni mocne svoj hlas, ty, čo hlásaš radostnú zvesť Jeruzalemu! Zodvihni, neboj sa, povedz judským mestám: Hľa, váš Boh! Hľa, Pán Boh prichádza so všetkou mocou a jeho ruka bude vládnuť. Odmenu víťaza nesie so sebou a jeho trofeje idú pred ním. Ako pastier pasie svoju čriedu, do náručia berie baránky a kladie si ich do lona; starostlivo vedie ovce brezivé."

Druhé čítanie

2. Petrov list 3,8-14

Jednu vec, milovaní, nesmiete prehliadnuť: že u Pána je jeden deň ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. Nemešká Pán so splnením svojho prísľubu, ako sa poniektorí nazdávajú, že mešká. On je len zhovievavý voči nám. Nechce totiž, aby niektorí zahynuli, ale chce, aby sa všetci obrátili a kajali. Pánov deň príde ako zlodej. A vtedy sa nebesia s rachotom pomínú, živly sa páľavou rozplynú a zmizne zem i všetko, čo je na nej.

A keď sa má všetko takto rozplynúť, ako sväto a bohabojne musíte žiť vy, čo očakávate Boží deň a túžite po ňom! Po dni, keď sa nebesia v ohni roztopia a živly sa páľavou rozplynú. Podľa jeho prísľubu očakávame nové nebesia a novú zem, na ktorých prebýva spravodlivosť.

Preto, milovaní, čo toto očakávate, usilujte sa, aby vás v pokoji našiel, nepoškvrnených a bez úhony.

Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Božieho Syna.

Napísané je u proroka Izaiáša: Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou, aby ti pripravil cestu. Hlas volajúceho na púšti znie: "Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!"

Ján Krstiteľ vystúpil na púšti a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov.

Prichádzala k nemu celá judská krajina i všetci Jeruzalemčania a dávali sa krstiť vo vodách Jordána a vyznávali svoje hriechy.

Ján nosil rúcho z ťavej srsti, okolo bedier kožený pás, jedával kobyľky a lesný med. A kázal: "Po mne prichádza mocnejší ako som ja, ktorému ja nie som hoden padnúť k nohám a rozviazať remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým."

Na zamyslenie

Čo očakávame od Adventu? Očakávame splnenie Božieho prisľúbenia, našej túžby po živote plného svetla, lásky, útechy a istoty? Alebo čakáme na nový príchod Ježiša Krista na konci vekov, keď svet tak, ako ho poznáme, zanikne a naše životné rozhodnutia sa ukážu vo svetle Božej spravodlivosti?

Oba aspekty sú súčasťou nášho života a budeme rozprávať o nich v tomto prípravnom období Vianoc. V nijakom inom období roka sa nestretajú tak prepojene tieto dve perspektívy života ako je to práve v Advente. Aj dnešné state zo Sv. Písma ich zahŕňajú: na jednej strane sme vyzývaní – skúmať správnosť nášho nami zvoleného životného smerovania. Jeho úprimné hodnotenie nás môže viesť k nepríjemnému zisteniu, že tu a tam by bola potrebná zmena. Na druhej strane spoznávame radostné očakávanie nám Bohom prisľúbenej plnosti života, ktorú môžeme už teraz v mnohých malých symbolických znameniach počas Vianoc využiť, za predpokladu, že sa nedáme strhnúť vírom komerčnosti.

Naša nádej pramení z pripomínania si skutkov spásy, ktoré Boh už učinil v našich dejinách, o čom nám rozprávajú aj dnešné biblické úryvky. Aj vtedy prežívali ľudia rozporuplnosť pocitov medzi radosťou a strachom, obavami a nádejou, váhaním a túžbou. V prvom čítaní oslovenými ľuďmi boli práve Izraeliti v babylonskom zajatí, tj. národ v hlbokkej kríze identity, pokorený a zneistený. Práve v tomto rozporení zjavuje sa Boh Izraela ako "Boh, ktorý je spolu na ceste", ktorý koná nemožné: prináša nádej na nový, spásonosný život uprostred bezvýhodiskovosti. Boh nezaprie vinu Izraela, ktorá prispela k neútešnej situácii, ale keď je Boh pripravený zasiahnuť v jeho prospech do dejín, chce tým zároveň povedať, že jeho vina sa odpúšťa. A tak prejdú storočia strachu, nádeje, želaní a snov sprevádzaných opakovaním vín, chýb človeka a neustálych Božích prisľúbení. A potom, prichádza konečne "začiatok evanjelia o Ježišovi Kristovi, Božom Synovi." Tak utešuje a povzbudzuje Boh svoj ľud počas babylonského vyhnanstva s vyhlídkou na návrat a odpustenie. No tentokrát je to odpustenie konečné, dokonalé, pretože teraz posielá Boh ako prostredníka medzi Ním a človekom svojho Syna.

Boh nám týmto vyjadril navždy posolstvo spásy, každej a každému z nás vo svojom osobnom životnom osude so všetkými svojimi peknými ale aj ťažkými stránkami. Čo bolo vtedy Jánovým poslaním, je dnes aj naším: dať tvár, ruky a nohy tejto "dobrej zvesti" práve v našom živote, v našom svete. Aj dnes potrebuje Kristus prorokyne a prorokov, ktorí vyrovnávajú chodníky, vyplňajú doliny a znižujú kopce, aby sme mohli tým pocítiť Božiu náklonnosť, aby zúfalí a malomyseľní zakúsili Jeho útechu a vernosť. Keď sa to podarí, stáva sa Advent živým a Boží príchod sa stáva skutočnosťou!